

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week stond ik weer op een kruispunt van tijdlijnen. Een oude vriend is heengegaan en een telg van een jongere generatie trad in de schijnwerpers. *Mijn weekblad* is ook de kroniek van familie en vrienden.

Bij zijn afscheid als directeur van Socmar mocht ik Fred Cohen toespreken en het cadeau geven.

In memoriam Fred Cohen

Hij was mijn baas en een goede. Hij gaf mij in mijn eerste baan als marktonderzoeker alle ruimte om mij te ontplooiën. In feite was ik een ongeschoolde beginneling toen Unilever mij in dienst nam, maar Fred had alle vertrouwen in mijn kunnen en straalde dat ook uit. In mijn autobiografie noteerde ik het volgende:

“De advertentie van de afdeling Personeelszaken van Unilever scheen geenszins voor mij geschreven: “Unilever zoekt contact met jonge academici”. Toch belde ik hen op en ik zei: ik ben niet jong meer en ik ben (nog) geen academicus, maar hebt u misschien belangstelling voor mij? Ik moest dan maar eens langskomen voor een oriënterend gesprek, zeiden ze en dat deed ik dus. Soms moet een mens in het leven een beetje worden geholpen door het toeval. Dat toeval wilde dat

bij Unilever de afdeling marktonderzoek juist aan een reorganisatie toe was. Er was een nieuwe directeur benoemd – Fred Cohen – en die wilde in zee gaan met een paar nieuwe stafmedewerkers. Er volgden nog wat meer gesprekken en een psychotechnisch onderzoek en op een gegeven ogenblik zat ik tegenover een vierschaar die mij ondervroeg over van alles en nog wat. Eén vraag is mij bijgebleven: hoe kon ik het rijmen dat ik als overtuigde socialist ging werken voor zo’n kapitalistische onderneming? Daar had ik intussen zelf ook genoeg over nagedacht en ik bleef de heren het antwoord dus niet schuldig. Mijn betoog over de gemengde economie en de eigen verantwoordelijkheden van overheid en bedrijfsleven overtuigde de vierschaar blijkbaar, want na afloop zei de man van Personeelszaken op een wat plechtige toon dat hij me een baan mocht aanbieden. Zo begon ik dus als professioneel marktonderzoeker bij Unilever.”

Fred is op 9 juli 2012 in Amsterdam overleden. Ik zal altijd met veel warme gevoelens aan hem blijven denken.

Trotse ouders in Enschede

In Enschede ben ik geboren maar niet opgegroeid. Pas later kwam ik met die stad weer in aanraking omdat een jeugdvriend daar ging wonen en met zijn kinderen heb ik nog altijd contact. Vandaar de volgende toevallige gebeurtenis.

In samenwerking met de NRC werd dit voorjaar door de Koninklijke Hollandsche Maatschappij der Wetenschappen een Prijsvraag uitgeschreven met de volgende vraagstelling: ‘Van wie is de stad?’ Ik heb daarvoor toen een essay ingezonden. Deze week kwam de uitslag. Ik ben niet in de prijzen gevallen. Winnaar van de gouden medaille is Errik Buursink. Laat dat nu de kleinzoon zijn van die jeugdvriend in Enschede. Ik mailde meteen zijn ouders en die schreven terug: “We zijn apetrots. De gouden medaille van de Nederlandse Academie voor Wetenschap. Het is niet niks.” Wat is de wereld toch klein.